

Sygn. akt II CSK 493/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa J. O.
przeciwko A. B. K.
o uznanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 17 marca 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka - J. O. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 marca 2016 r., w którym zmieniono wyrok Sądu Okręgowego z dnia 14 kwietnia 2015 r. i oddalono powództwo powódki. Powódka w pozwie przeciwko A. B. K. (obdarowanej) dochodziła ustalenia nieważności notarialnej umowy darowizny nieruchomości z dnia 29 sierpnia 2013 r.

W skardze kasacyjnej podniesiono zarzut naruszenia art. 83 § 1 k.c. i art. 80 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2016 r., poz. 1999 ze zm.) w zw. z § 19 ust. 3 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca wyjaśniła, że wniesiona skarga jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., ponieważ Sąd Apelacyjny „nie zastosował przepisu art. 83 § 1 k.p.c., w sytuacji, gdy pozorność zawartej umowy darowizny jest oczywista” (s. 3 i 6 skargi).

Skarżąca wnosiła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a także treść odpowiedzi na skargę, Sąd Najwyższy uznał, że w rozpoznawanej sprawie - wbrew stanowisku strony skarżącej - nie występuje przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Przedłużona skarga nie może być bowiem uznana za oczywiście uzasadnioną w rozumieniu tego przepisu. Wbrew stanowisku skarżącej, pozorność kwestionowanej darowizny nieruchomości z dnia 29 sierpnia 2013 r. nie była oczywista w świetle postanowień art. 83 k.c. w świetle bardzo szczegółowych ustaleń faktycznych dokonanych przez Sady meriti. Sąd Apelacyjny trafnie wskazał na te elementy stanu faktycznego, które eliminują możliwość stwierdzenia

pozorności oświadczeń woli obu kontrahentów notarialnej umowy darowizny nieruchomości (s. 11-15 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Nie obciążono strony powodowej kosztami postępowania kasacyjnego przy uwzględnieniu postanowień art. 102 k.p.c. (por. k. 349; postanowienie z dnia 7 lipca 2016 r. o zwolnieniu powódki od opłaty sądowej od skargi kasacyjnej).

jw

l.n